

NOTES EN RECORD DE NA MARIA GRÀCIA GELPÍ

El passat 29 de setembre al matí va morir al Casal de Curació a l'edat de 82 anys l'estimada Maria Gràcia Gelpí, mestre i bibliotecària. Va estar molt implicada en la vida cultural del nostre municipi. Pel que fa a la seva etapa com a bibliotecària, va dirigir la biblioteca del nostre poble en la primera etapa, quan es trobava situada al primer pis de l'edifici del Foment a la plaça de l'Ajuntament i era propietat de "La Caixa d'estalvis i pensions per a la vellesa", com en l'etapa posterior, quan va passar a ser de titularitat municipal. Autora de nombrosos articles de caràcter cultural a diverses revistes locals, entre elles "Llevat", "Zerovuittresquaranta", i "Singladures" entre d'altres publicacions, va ser col·laboradora de Vilassar Ràdio en la primera etapa en què l'emissora estava ubicada a l'última planta de l'Ateneu Vilassanès, des d'on guionava i presentava l'espai "Amb el Fabra sota el braç". Pel que fa a la seva etapa com a mestra, va tenir la seva pròpia escola on treballava colze a colze amb el seu pare Jeroni Gelpí a la popular Acadèmia Gelpí.

Maria Gràcia Gelpí.

Anys més tard va treballar com a professora a l'escola La Presentació. Va formar part activament de la Parròquia de Sant Joan participant durant anys de la catequesi d'infants, i també d'algunes entitats culturals com ara Amics de Vilassar, l'Ateneu Vilassanès, el Patronat Parroquial, el Grup Poètic de Vilassar de Mar. Va col·laborar amb el Telèfon de l'Esperança, amb algunes recerques del Centre d'Estudis Vilassarencs, formà part del consell de redacció del llibre l'Abans, recull gràfic, Vilassar de Mar 1852-1965 d'Alexis Serrano i va ser jurat a diverses edicions dels Jocs Florals.

Amb la seva partença Vilassar de Mar perd un altre pilar dels que durant anys aixecaren l'estructura cultural de Vilassar de Mar. Afligits per la pèrdua però agraïts per l'oportunitat d'haver-hi treballat, els membres del CEV ens sumen a les nombroses mostres de dol i de regreïament. A les pàgines següents trobareu la nota de comiat que ella mateixa va dictar el dia abans del seu traspàs així com alguns dels texts que Rosa Vilalta i Joan Tusell varen compondre de la seva mort així com també el poema que Montserrat Manent li va dedicar. Als familiars i amics de na Maria Gràcia les nostres condolences i el nostre més sentit agraïment.

La Junta del CEV

Escrit de comiat de Maria Gràcia Gelpí

Benvinguts a tots els que sou aquí per dir-me l'últim adéu. Vull agrair a tota la meva família: Josep M^a, M^a dolors, Mónica i Xavier, Laura, Joan, cosins i cosines, amics i amigues, tot el que m'heu estimat. A tot el personal del Casal de Curació, Núria, metges, infermeres, auxiliars i netejadores, l'atenció que heu tingut amb mi, fent que el Casal fos la meva segona llar fins ara.

Ja sóc al punt i final.

Que tingueu sort !

Adéu-siau

Mª Gràcia

Vilassar de mar, 28 de setembre de 2017

Escrit de Rosa Vilalta

Crec que li hem de donar a ella, les gràcies, per haver viscut entre nosaltres. Aquest poble no hauria estat el mateix sense la Maria Gràcia:

Bona mestra, bona bibliotecària, millor persona.

Ha entès la seva vida com a servei a les persones i a la comunitat. Sempre ha tingut la casa i el cor obert a qui ho ha necessitat. Ha estat comprensiva i tolerant en les diferents opinions ideològiques de les persones amb qui s'ha relacionat.

Dona lliure, independent valenta que es pot inscriure en aquestes paraules que Maria Mercè Marçal ens ha deixat:

DIVISA

A l'atzar agraeixo tres dons:

Haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida.

I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebels.

Gràcies, gràcies, gràcies. No has viscut en va!

Vilassar de Mar, 29 setembre de 2017

Escrit de Joan Tusell

Ma. Gràcia:

Ja fa més de 37 anys que, arrel de la mort del teu pare, en Jeroni Gelpí i Novell i d'una manera improvisada, vaig fer quatre ratlles d'agraïment a la seva persona per tot el que havia donat a la nostra comunitat al llarg de la seva vida. En Jeroni, que va ser un referent per aquest poble per la seva capacitat de mobilització, d'organització i de promoció de Vilassar et va deixar empremta (deu ser per allò dels testos i les olles) i la teva trajectòria, centrada en l'àmbit cultural, ha fet que estem assistint al comiat d'una altre personalitat de referència.

He tingut la sort de tenir-te com veïna de proximitat (10 metres de distància), mestre, abans en dèiem senyoreta, a l' Acadèmia Gelpí, bibliotecària de la Biblioteca de la Caixa en la que ja de petits hi anàvem a estudiar acomplint escrupolosament dues condicions bàsiques: el silenci i les mans netes que eren objecte d'inspecció visual tot passant per la teva taula.

Amb el pas dels anys, aquella biblioteca on hi descobrirem llibres, setmanaris, revistes de l'època (Destino, Serra d'Or, etc), va esdevenir lloc de trobada d'uns quants que teníem la sort d'estudiar a Barcelona o treballar-hi, i que estàvem al corrent de les mogudes clandestines que es donaven a la ciutat en la darrera etapa del franquisme (Manel Canyellas, Oriol Pera, Josep Ma Carrau, Toni Batllori ,etc.). Es pot dir que vas acollir i tutelar el descobriment deis incipients moviments democràtics en un moment que era francament difícil accedir-hi des de la tranquil·la vida dels pobles.

A partir d'aquí, ta teva presència en infinitat d'activitats de caire cultural: docència, teatre, poesia, conferències, assaig, etc. t'han convertit en un referent cultural pel nostre poble, com ho va ser en Jeroni, el teu pare i és just que així sigui reconegut per qui correspongui.

Però sobre tot has sigut amiga, fruit també de la relació que sempre he mantingut amb els teus: en Josep Maria la Maria Dolors, les teves nebodes Mònica i Laura, que tan t'han estimat i cuidat. I puc dir que sempre, sempre m'has recordat amb carinyo, amb anècdotes i records, la meva condició d'ex alumne de l'Acadèmia Gelpí.

I ara, en aquest moment i encara que descobreixi un "secret" que compartíem, dono per saldat el deute que tenia amb tu i que m'havies recordat tantes vegades: fes-me quatre ratlles quan em toqui a mi. Per cert com en el comiat

d'en Jeroni, un 23 de juny, vigília de la Festa Major es repeteix la circumstància, també estem a punt d'una altre mena de Festa Major, que no es fa cada any, que tan t'íl·lusionava i que segur et dedicarem. Per tot el que has fet, per tot el que ens has donat, motes gràcies. Maria Gràcia.

Vilassar de Mar, 30 de setembre de 2017

La Maria Gràcia presentant una conferència de Mossèn Artés a la Biblioteca de la Caixa d'Estalvis i Pensions l'any 1958.

La Maria Gràcia voltada d'altres actors del repartiment de l'obra "Jo seré el seu gendre" representada al Patronat Parroquial el 25 de novembre de 1956. Maria Gràcia amb còfia i davantal fa un gest a la Maria Roser Carrau.

Poema de Montserrat Manent

Tendra Maria-Gràcia
les cintes de la mar
portes penjades com picarols
en la teva rialla.
Mestra de minyons
del poble de les palmeres
feixuc de l'idioma malmès
plena de sargits l'aula de nenes;
piuladissa d'ocells al capvespre
vora del teu arbre, el de sempre
el de cada maig-juny d'orenetes
i basardes a la motxilla
per encetar a cada examen
allà, a la Barcelona forastera.
La teva finestra, estimat forat!
la teva plaça
la teva escala de cada dia
la taula
les fitxes
els llibres...
Companya de la mar
i del sol ponent de cada dia
entre fulles de llibres trobes
pètals de mans amigues.
Els teus dits
fan boxets escrivint
i els teus ulls porten la mar
dels mariners antics
de la teva nissaga.
La mar recull la lluna plena
perquè no es perdi,
ni en ella ni en tu,
tota la llum solar que rep
i que sap no seva.
Maria-Gràcia de les hores de vetlla
dels dies de color d'orxata
dels plors d'altri sense estroncar.
Tu per quin camí camines?
quina drecera segueixes blanament
com en ritu clàssic d'ofrena?
encens i ginebró i aigua beneïta
Maria-Gràcia de la lluna plena.

A la Maria Gràcia de Vilassar